

Sygn. akt I C 195/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 listopada 2021 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Dziwiński

po rozpoznaniu w dniu 15 listopada 2021 r. w Kamiennej Górze

na posiedzeniu niejawnym

z powództwa (...) z siedzibą w W.

przeciwko M. M.

o zapłatę

I powództwo oddala,

II zasądza od strony powodowej (...) z siedzibą w W. na rzecz pozwanego M. M. kwotę 1.817,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1 95/21

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego M. M. kwoty 8 080,93 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od kwoty 1 950,49 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 6 130,44 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Strona powodowa wniosła o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 1 200 zł.

W uzasadnieniu strona powodowa podała, że dochodzona wierzytelność wynika z braku zapłaty przez pozwanego z tytułu umowy o kredyt gotówkowy zawartej w dniu 20.05.2008 r. Strona powodowa wyjaśniła, że pierwotny wierzyciel (...) Bank S.A. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, który po uzyskaniu klauzuli wykonalności był podstawą do wszczęcia przeciwko pozwanemu postępowania egzekucyjnego. Powodowy Fundusz wskazał, że na podstawie umowy z 22.04.2015 r. nabył wierzytelność wobec pozwanego. Strona powodowa podała, że na dochodzoną pozew sumę składają się: kwota 1 950,49 zł tytułem niespłaconego kapitału, kwota 6 066,31 zł tytułem odsetek karnych naliczonych przez poprzedniego wierzyciela od kwoty kapitału za okres od dnia wystąpienia zaległości w spłacie do dnia 7.03.2015 r., kwota 64,13 zł tytułem odsetek karnych stanowiących czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP naliczonych od niespłaconego kapitału od dnia 8.03.2015 r. do dnia poprzedzającego dzień wniesienia pozwu.

W sprzeczności od nakazu zapłaty pozwany M. M. wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko pozwany podniósł zarzuty przedawnienia oraz nieudowodnienia roszczenia zarówno co do zasady jak i wysokości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. M. zawarł w dniu 20 maja 2008 r. z (...) Bankiem S.A. z siedzibą w K. umowę kredytu gotówkowego nr (...), zgodnie z którą M. M. udzielono kredytu w kwocie 8 435 zł. Kredyt miał zostać spłacony w równych miesięcznych ratach w wysokości 248,87 zł w terminie do 25.02.2013 r.

Dowód: umowa kredytu gotówkowego k. 39-40.

W dniu 24 sierpnia 2009 r. (...) Bankiem S.A. z siedzibą w K. wystawił przeciwko pozwanemu bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) na kwotę 8 384,14 zł, w tym należność główna – 7 635,25 zł.

Dowód: bankowy tytuł egzekucyjny k. 42.

(...) Bank S.A. z siedzibą w W. jest następcą prawnym (...) Banku S.A. z siedzibą w K..

Dowód: informacja KRS k. 20-29.

W dniu 22 kwietnia 2015 r. strona powodowa (...) z siedzibą w W. nabyła od (...) Bank S.A. z siedzibą w W. wierzytelność wynikającą z umowy kredytu gotówkowego nr (...) przysługującej wobec pozwanego.

Dowód: umowa przelewu wierzytelności z załącznikami k. 13-19, zawiadomienie k. 37, wezwanie do zapłaty k. 38.

Powództwo zostało wniesione w dniu 7 lipca 2015 roku.

Dowód: data stempla na kopercie z pozwem k. 38.

Sąd zważył, co następuje:

Ustaleń stanu faktycznego sąd dokonał na podstawie zgromadzonych w sprawie dowodów w postaci dokumentów, których autentyczność nie budzi żadnych wątpliwości oraz których prawdziwości strony nie kwestionowały.

Podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia roszczenia jest uzasadniony, bowiem nabywca wierzytelności nie będący bankiem nie może skutecznie powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności. Takie stanowisko zajął Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 29 czerwca 2016 r., sygn. III CZP 29/16 (zob. uchwała SN z 29.06.2016 r., III CZP 29/16, Legalis, Numer 1469243). Sąd Rejonowy w pełni podziela ten pogląd, czemu dał wyraz w wyroku oddalającym powództwo.

Pierwotna wierzytelność wynikała z zawartej pomiędzy bankiem a pozwanym umowy kredytu gotówkowego. Powód podnosił w pozwie, że pierwotny wierzyciel po wystawieniu bankowego tytułu egzekucyjnego złożył wniosek o nadanie jemu klauzuli wykonalności, a po zaopatrzeniu bankowego tytułu egzekucyjnego klauzulą wykonalności – wystąpił do komornika z wnioskiem o wszczęcie postępowania egzekucyjnego. Trzeba wyraźnie zaznaczyć, że ewentualny skutek wszczęcia postępowania egzekucyjnego w postaci przerwy biegu przedawnienia mógł więc dotyczyć wyłącznie pierwotnego wierzyciela – banku. Nie rozciągał się natomiast na stronę powodową – cesjonariusza tej pierwotnej wierzytelności.

W tym miejscu wskazać należy, iż bankowy tytuł egzekucyjny zaopatrzony klauzulą wykonalności nie jest zwykłym tytułem wykonawczym. Wynikał z uprzywilejowanej pozycji banków. Prawo bankowe dawało bankowi możliwość wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego, mimo iż ten był przecież równorzędną - w świetle prawa cywilnego sensu largo - stroną stosunku zobowiązaniowego. Bank miał mimo tego swoiście ukształtowaną pozycję, z której płynące korzyści nie powinny się rozciągać na kolejne podmioty. Uznać w konsekwencji należało, że wyjątkowość instytucji bankowego tytułu egzekucyjnego powodować musi wyłączenie kolejnych podmiotów od bycia objętym materialnoprawnymi skutkami wszczęcia egzekucji z wniosku egzekucyjnego banku. Skutki te dotyczyły wyłącznie banku i nie służyły oraz nie służą każdorazowemu nabywcy roszczeń, niebędącego bankiem. W powołanej uchwale z dnia 29 czerwca 2016 r. Sąd Najwyższy wskazał wyraźnie, że w przypadku wierzytelności objętej bankowym tytułem

wykonawczym sytuacja prawna cedenta kształtuje się odmiennie od sytuacji prawnej nabywcy wierzytelności objętej innym tytułem wykonawczym. Skutki prawne postępowania egzekucyjnego wszczętego na podstawie bankowego tytułu wykonawczego związane są tylko z podmiotami w nim uczestniczącymi na podstawie tego tytułu w granicach podmiotowych i przedmiotowych ukształtowanych treścią klauzuli wykonalności.

Zgodnie z treścią art. 120 § 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Umowa kredytu ratalnego łącząca strony stosunku zobowiązaniowego została zawarta w dniu 20 maja 2008 r. Kredyt miał zostać spłacony w równych miesięcznych ratach w terminie do 25.02.2013 r. Jak wynika z przedłożonego przez powodowy Fundusz bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 24 sierpnia 2009 r. w tym dniu wymagalna była cała wierzytelność dochodzona od pozwanego. Wymagalność całego roszczenia nastąpiła zatem najpóźniej w dniu 24 sierpnia 2009 r. Termin przedawnienia roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej wynosi 3 lata (art. 118 k.c.). Przedawnienie analizowanego roszczenia nastąpiło zatem najpóźniej w dniu 24 sierpnia 2012 r. Powództwo o to roszczenie zgłoszone zostało zaś w dniu 7.07.2015 r.

W tych warunkach zarzut przedawnienia podniesiony przez pozwanego jest skuteczny. W konsekwencji mógł on się uchylić od zaspokojenia roszczenia strony powodowej, stosownie do art. 117 §2 k.c. wobec czego powództwo zostało oddalone.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do kosztów procesu pozwanego należały: 1 800,00 zł – wynagrodzenie radcy prawnego, 17 zł – koszty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.